

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer

Inhoud

Bladzijde

Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie

96/C 313/01

Akte van de Raad van 27 september 1996 tot vaststelling van een protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen 1

96/C 313/02

Akte van de Raad van 27 september 1996 inzake de opstelling van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Lid-Staten van de Europese Unie 11

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

AKTE VAN DE RAAD

van 27 september 1996

tot vaststelling van een protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen

(96/C 313/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel K.3, lid 2, onder c),

Overwegende dat de Lid-Staten, met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie, de strijd tegen criminaliteit waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad, als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang beschouwen, die onder de bij titel VI van het Verdrag ingestelde samenwerking valt;

Overwegende dat de Raad bij akte van 26 juli 1995 een eerste conventioneel instrument heeft vastgesteld, namelijk de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, dat in het bijzonder bedoeld is ter bestrijding van fraude waardoor die belangen worden geschaad;

Overwegende dat het noodzakelijk is ten verfolge op die Overeenkomst een aanvullend protocol vast te stellen, in

het bijzonder ter bestrijding van corruptie waarbij zowel nationale als Europese ambtenaren betrokken kunnen zijn en waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden of kunnen worden geschaad,

BESLUIT dat het protocol, waarvan de tekst in bijlage dezes heden door de vertegenwoordigers van de regeringen van de Lid-Staten van de Unie ondertekend wordt, wordt vastgesteld,

BEVEELT de Lid-Staten AAN dit protocol overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke voorschriften aan te nemen.

Gedaan te Brussel, 27 september 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. LOWRY

BIJLAGE

PROTOCOL

opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN bij dit protocol, Lid-Staten van de Europese Unie,

ONDER VERWIJZING NAAR de akte van de Raad van de Europese Unie van 27 september 1996,

WENSEND ERVOOR TE ZORGEN dat hun strafwetgeving doeltreffend bijdraagt tot de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen,

ERKENNEND het belang dat de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen heeft met het oog op de bestrijding van fraude met betrekking tot de communautaire ontvangsten en uitgaven,

ZICH ERVAN BEWUST dat de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen geschaad of bedreigd kunnen worden door andere strafbare feiten, met name daden van omkoping welke begaan kunnen worden tegen of door nationale zowel als communautaire ambtenaren, die belast zijn met de inning, het beheer of de besteding van communautaire middelen waarop zij controle uitoefenen,

OVERWEGENDE dat bij dergelijke daden van omkoping personen van verschillende nationaliteit en in dienst van verschillende openbare instanties of instellingen betrokken kunnen zijn en dat het, ter wille van een doeltreffend optreden tegen dergelijke internationaal vertakte operaties, van belang is dat het laakbare karakter ervan in het strafrecht van de Lid-Staten volgens vergelijkbare maatstaven wordt beoordeeld,

CONSTATEREND dat in verscheidene Lid-Staten de strafwetgeving inzake ambtsdelicten in het algemeen en omkoping in het bijzonder alleen betrekking heeft op handelingen die door of tegen hun nationale ambtenaren worden verricht, en niet of slechts in uitzonderlijke gevallen ook op gedragingen waarbij communautaire ambtenaren of ambtenaren van andere Lid-Staten betrokken zijn,

ERVAN OVERTUIGD dat de nationale wetgevingen moeten worden aangepast voor zover zij daden van omkoping waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden of kunnen worden geschaad en waarbij communautaire ambtenaren of ambtenaren van andere Lid-Staten betrokken zijn, niet strafbaar stellen,

ERVAN OVERTUIGD dat deze aanpassing van de nationale wetgevingen ten aanzien van communautaire ambtenaren voorts niet beperkt mag blijven tot daden van actieve of passieve omkoping, maar ook moet gelden voor andere strafbare feiten die ten koste gaan of kunnen gaan van de ontvangsten of uitgaven van de Europese Gemeenschappen, met inbegrip van feiten gepleegd door of tegen personen die met de hoogste verantwoordelijkheden zijn bekleed,

OVERWEGENDE voorts dat inzake bevoegdheden en onderlinge samenwerking moet worden voorzien in passende regels, waaronder eventueel opheffing van immuniteit, onverminderd de juridische voorwaarden voor de concrete toepassing ervan,

OVERWEGENDE tenslotte dat de relevante bepalingen van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen toepasselijk moeten worden gemaakt op de in dit protocol bedoelde strafbare feiten,

HEBBEN OVEREENSTEMMING BEREIKT OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN:

*Artikel 1***Definities**

Voor de toepassing van dit protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen:

1. a) wordt onder „ambtenaar” verstaan, een „communautair” of een „nationaal” ambtenaar, met inbegrip van elke nationale ambtenaar van een andere Lid-Staat;
- b) wordt onder „communautair ambtenaar” verstaan:
 - eenieder die bij overeenkomst is aangesteld in de hoedanigheid van ambtenaar of ander personeelslid in de zin van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen;
 - eenieder die door de Lid-Staten of door een overheids- of particuliere instelling ter beschikking van de Europese Gemeenschappen is gesteld om daar functies uit te oefenen die overeenstemmen met de functies die worden uitgeoefend door ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen;

Met ambtenaren van de Europese Gemeenschappen worden gelijkgesteld de leden van de organen die overeenkomstig de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen in het leven zijn geroepen, alsook de personeelsleden van deze organen, voor zover het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen niet voor hen geldt;
- c) wordt de term „nationaal ambtenaar” uitgelegd overeenkomstig de definitie van „ambtenaar” of „overheidspersoon” in de zin van het nationale recht van de Lid-Staat waar de betrokkene die hoedanigheid heeft voor de toepassing van het strafrecht van die Lid-Staat.

Wanneer een Lid-Staat echter strafvervolging instelt tegen een ambtenaar van een andere Lid-Staat, behoeft deze de definitie van „nationaal ambtenaar” alleen toe te passen voor zover dat verenigbaar is met zijn nationale recht;
2. wordt onder „Overeenkomst” verstaan: de Overeenkomst die op 26 juli 1995 is vastgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾.

*Artikel 2***Passieve corruptie**

1. Voor de toepassing van dit protocol bestaat passieve corruptie in het feit dat een ambtenaar opzettelijk, onmiddellijk of middellijk, voordelen, ongeacht de aard daarvan, voor zichzelf of voor een ander aanneemt of vraagt, dan wel ingaat op een desbetreffende toezegging teneinde in strijd met zijn ambtsplicht, een ambtshandeling of een handeling in de uitoefening van zijn ambt te verrichten of na te laten, waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden of kunnen worden geschaad.
2. Elke Lid-Staat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in lid 1 bedoelde gedragingen strafbaar worden gesteld.

*Artikel 3***Actieve corruptie**

1. Voor de toepassing van dit protocol bestaat actieve omkoping in het feit dat iemand opzettelijk een ambtenaar onmiddellijk of middellijk een voordeel, ongeacht de aard daarvan, voor hemzelf of voor een ander belooft of verstrekt, om in strijd met zijn ambtsplicht een ambtshandeling of een handeling in de uitoefening van zijn ambt te verrichten of na te laten, waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden of kunnen worden geschaad.
2. Elke Lid-Staat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in lid 1 bedoelde gedragingen strafbaar worden gesteld.

*Artikel 4***Assimilatie**

1. Elke Lid-Staat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat in zijn strafrecht de omschrijving van de overtredingen die één van de in artikel 1 van de Overeenkomst bedoelde gedragingen uitmaken en die worden begaan door zijn nationale ambtenaren in de uitoefening van hun ambt, ook van toepassing is in gevallen waarin de feiten worden begaan door communautaire ambtenaren in de uitoefening van hun ambt.
2. Elke Lid-Staat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat in zijn strafrecht de in lid 1 en de artikelen 2 en 3 bedoelde omschrijvingen van overtredingen die door of tegen ministers van zijn regering, verkozen leden van zijn Parlement, leden van zijn hoogste rechterlijke instanties of van de Rekenkamer in de uitoefening van hun ambt worden gepleegd, ook van toepassing zijn in gevallen waarin de feiten worden gepleegd door of tegen leden van respectievelijk de Commissie van de Europese Gemeenschappen, het Europees Parlement, het Hof van

⁽¹⁾ PB nr. C 316 van 27. 11. 1995, blz. 49.

Justitie en de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen in de uitoefening van hun ambt.

3. Wanneer in een Lid-Staat speciale wetgeving is uitgevaardigd met betrekking tot handelen of nalaten waarvoor ministers van zijn regering verantwoordelijk zijn op grond van hun bijzondere politieke positie in die Lid-Staat, is het bepaalde in lid 2, niet noodzakelijk van toepassing op die wetgeving, op voorwaarde dat de Lid-Staat ervoor zorgt dat leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen vallen onder de strafwetgeving ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4, lid 1.

4. De vorige leden laten de in elke Lid-Staat van toepassing zijnde bepalingen inzake de strafrechtelijke procedure en de vaststelling van de bevoegde gerechten, onverlet.

5. Dit protocol is van toepassing onverminderd de bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, van de Statuten van het Hof van Justitie, en van de teksten ter uitvoering daarvan, betreffende de opheffing van de immuniteiten.

Artikel 5

Sancties

1. Elke Lid-Staat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de artikelen 2 en 3 bedoelde gedragingen alsmede medeplichtigheid aan en uitlokking van die gedragingen, worden gestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende straffen, waaronder, ten minste in ernstige gevallen, vrijheidsstraffen die aanleiding kunnen geven tot uitlevering.

2. Lid 1 geldt onverminderd de uitoefening van disciplinaire bevoegdheden tegen nationale of communautaire ambtenaren door de bevoegde instanties. De nationale rechterlijke instanties kunnen bij de straftoemeting op grond van de beginselen van hun nationale recht rekening houden met eventuele disciplinaire straffen die dezelfde persoon voor dezelfde gedragingen reeds zijn opgelegd.

Artikel 6

Rechtsmacht

1. Elke Lid-Staat treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 4 strafbaar gestelde feiten in de volgende gevallen:

- a) het strafbare feit wordt geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied gepleegd,
- b) de dader van het strafbare feit is een onderdaan of een ambtenaar van de betrokken Lid-Staat,

c) het strafbare feit is gepleegd tegen een van de in artikel 1 genoemde personen, of tegen een lid van de in artikel 4, lid 2, bedoelde instellingen, die onderdaan is van de betrokken Lid-Staat,

d) de dader van het strafbare feit is communautair ambtenaar in dienst van een Instelling van de Europese Gemeenschappen of van een overeenkomstig de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen ingesteld orgaan dat zijn zetel in de betrokken Lid-Staat heeft.

2. Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 9, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat hij een of meer van de in lid 1, onder b), c) en d), genoemde regels niet of alleen in bepaalde gevallen of onder bepaalde voorwaarden toepast.

Artikel 7

Verband met de Overeenkomst

1. Artikel 3, artikel 5, de leden 1, 2 en 4, en artikel 6 van de Overeenkomst zijn ook van toepassing alsof naar de in de artikelen 2, 3 en 4 van dit protocol bedoelde gedragingen verwezen was.

2. Op dit protocol zijn tevens de volgende bepalingen van de Overeenkomst van toepassing:

- artikel 7, met dien verstande dat verklaringen in de zin van artikel 7, lid 2, van de Overeenkomst ook voor dit protocol gelden, tenzij bij de in artikel 9, lid 2, bedoelde kennisgeving anders wordt bepaald,
- artikel 9,
- artikel 10.

Artikel 8

Hof van Justitie

1. Geschillen tussen de Lid-Staten over de uitlegging of de toepassing van dit protocol worden, met het oog op een oplossing, in een eerste fase in de Raad besproken volgens de procedure van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Indien binnen zes maanden geen oplossing is gevonden, kan de zaak door een bij het geschil betrokken partij aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen worden voorgelegd.

2. Ieder geschil tussen een of meer Lid-Staten en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende artikel 1, met uitzondering van punt 1, onder c), en betreffende de artikelen 2, 3 en 4 en artikel 7, lid 2, derde streepje, van dit protocol, dat niet door onderhan-

delingen kon worden opgelost, kan aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen worden voorgelegd.

Artikel 9

Inwerkingtreding

1. Dit protocol wordt de Lid-Staten ter aanneming volgens hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen voorgelegd.

2. De Lid-Staten stellen de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie in kennis van de voltooiing van de overeenkomstig hun grondwettelijke bepalingen voor de aanneming van dit protocol vereiste procedures.

3. Dit protocol treedt in werking negentig dagen na de in lid 2 bedoelde kennisgeving door de Lid-Staat van de Europese Unie die als laatste daartoe overgaat. Indien de Overeenkomst evenwel op die datum nog niet in werking is getreden, treedt het protocol in werking op de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst.

Artikel 10

Toetreding van nieuwe Lid-Staten

1. Elke Staat die lid wordt van de Europese Unie, kan tot dit protocol toetreden.

2. De door de Raad van de Europese Unie vastgestelde tekst van dit protocol in de taal van de toetredende Staat, is authentiek.

3. De akten van toetreding worden neergelegd bij depositaris.

4. Dit protocol treedt ten aanzien van elke toetredende Staat in werking negentig dagen nadat diens akte van toetreding is neergelegd, of op de datum van zijn inwerkingtreding indien dit protocol bij het verstrijken van de genoemde periode van negentig dagen nog niet in werking is getreden.

Artikel 11

Voorbehouden

1. Behoudens in het in artikel 6, lid 2, genoemde geval, kunnen er geen voorbehouden worden gemaakt.

2. Lid-Staten die een voorbehoud hebben gemaakt, kunnen dat te allen tijde geheel of gedeeltelijk intrekken door middel van een kennisgeving aan de depositaris. De intrekking wordt van kracht op de datum waarop de depositaris de kennisgeving ontvangt.

Artikel 12

Depositaris

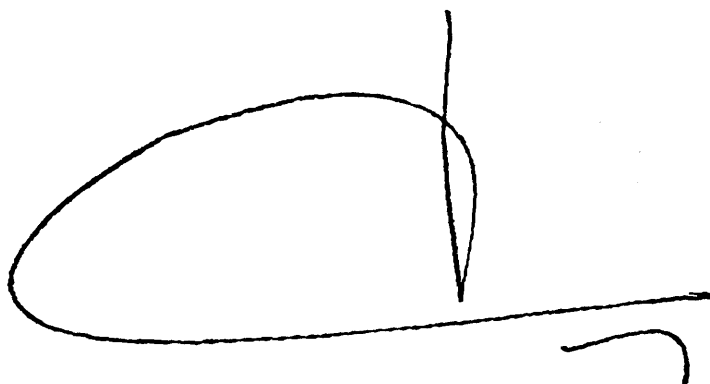
1. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie is depositaris van dit protocol.

2. De depositaris maakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de stand van de aannemingen en toetredingen, alsmede de verklaringen, voorbehouden en andere kennisgevingen met betrekking tot dit protocol bekend.

Ten blijk van de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gezet.

Opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

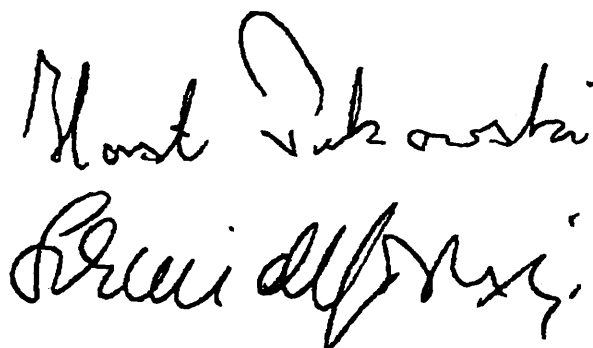
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

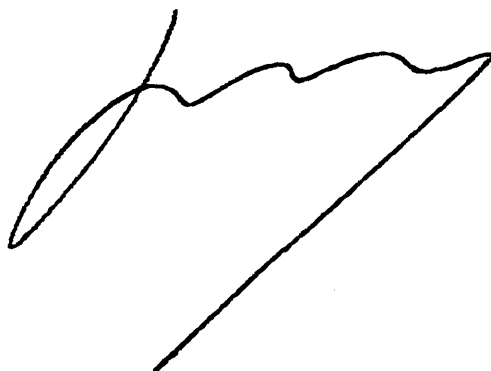
For regeringen for Kongeriget Danmark

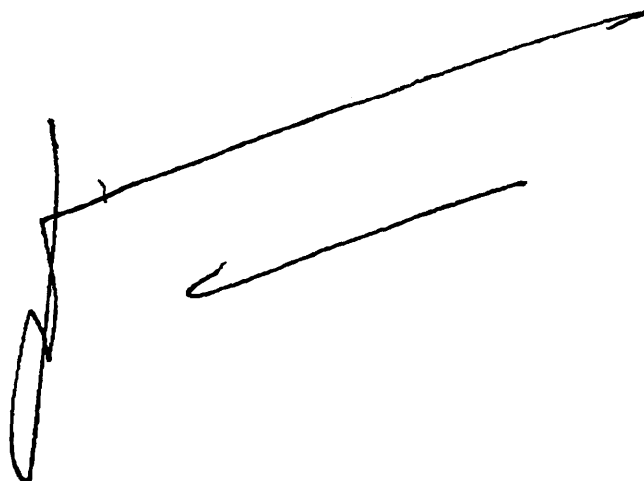
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Pour le gouvernement de la République française

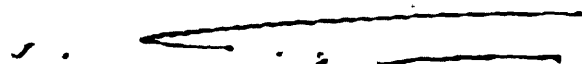
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

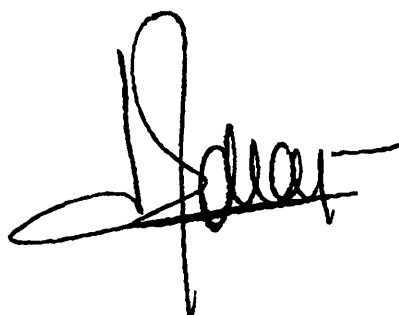
Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

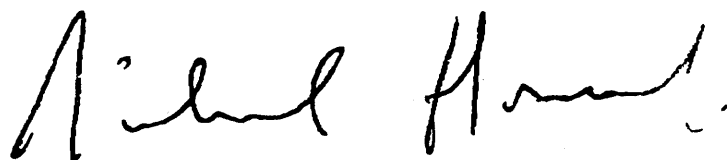
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

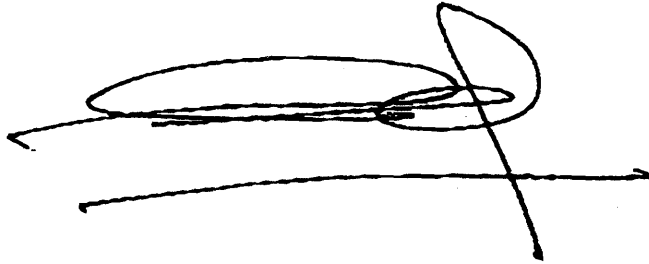
På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por el Gobierno del Reino de España

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

—

BIJLAGE

Verklaringen van de Lid-Staten bij de aanneming van de akte tot vaststelling van het protocol

1. *Verklaring van de Duitse delegatie:*

„De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland geeft haar voornemen te kennen om ten aanzien van het protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen (ambtenaren), voor de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen inzake de prejudiciële-beslissingsprocedure binnen dezelfde termijn dezelfde regeling tot stand te brengen als waarnaar ten aanzien van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen wordt gestreefd.”.

2. *Gezamenlijke verklaring van de Belgische, de Luxemburgse en de Nederlandse delegatie:*

„De Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg zijn van oordeel dat, om de inwerkingtreding van het onderhavige protocol mogelijk te maken, vóór eind november 1996 en bevredigende oplossing moet worden gevonden met betrekking tot de bevoegdheid die voor de interpretatie van dit protocol aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen moet worden toegekend, bij voorkeur in het kader van de lopende besprekingen over het verlenen van een prejudiciële bevoegdheid aan het Hof van Justitie voor de interpretatie van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen.”.

3. *Verklaring van de Oostenrijkse delegatie:*

„Oostenrijk gaat ervan uit dat de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in prejudiciële zaken binnen afzienbare tijd op positieve wijze geregeld wordt en zal zich daar in de toekomst ook voor inzetten.”.

AKTE VAN DE RAAD

van 27 september 1996

inzake de opstelling van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Lid-Staten van de Europese Unie

(96/C 313/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel K.3, lid 2, onder c),

Overwegende dat de Lid-Staten, met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie, de verbetering van de uitlevering als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang beschouwen, welke onder de bij titel VI van het Verdrag ingestelde samenwerking valt,

BESLUIT dat de Overeenkomst waarvan de tekst aan deze akte is gehecht en die heden door de vertegenwoordigers

van de Regeringen van de Lid-Staten wordt ondertekend, is opgesteld;

BEVEELT AAN dat de Lid-Staten deze Overeenkomst overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen aannemen.

Gedaan te Brussel, 27 september 1996.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

M. LOWRY

OVEREENKOMST

opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie betreffende uitlevering tussen de Lid-Staten van de Europese Unie

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN bij deze Overeenkomst, Lid-Staten van de Europese Unie,

ONDER VERWIJZING naar de akte van de Raad van 27 september 1996,

WENSEND de justitiële samenwerking in strafzaken tussen de Lid-Staten van de Europese Unie te verbeteren, zowel wat betreft de instelling van strafvervolgingen als de tenuitvoerlegging van straffen,

ERKENNEND het belang van uitlevering, als onderdeel van de justitiële samenwerking, voor het verwezenlijken van deze doelstellingen,

EROP WIJZEND dat de Lid-Staten een gemeenschappelijk belang hebben ervoor te zorgen dat uitlevering doeltreffend en snel plaatsvindt, voor zover hun staatsbestel stoelt op democratische beginselen en zij de verplichtingen nakomen die zijn vastgelegd in het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950,

UITDRUKKING GEVEND aan hun vertrouwen in de structuur en de werking van hun rechtsstelsels en in het vermogen van alle Lid-Staten om een eerlijke rechtsgang te waarborgen,

INDACHTIG het feit dat de Raad bij akte van 10 maart 1995 de Overeenkomst aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen de Lid-Staten van de Europese Unie heeft opgesteld,

REKENING HOUDEND met het belang om tussen de Lid-Staten van de Europese Unie een Overeenkomst te sluiten ter aanvulling van het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 en van andere geldende verdragen op dit terrein,

OVERWEGENDE dat de bepalingen van deze verdragen van toepassing blijven op alles wat niet in deze Overeenkomst is behandeld,

HEB BEN OVEREENSTEMMING BEREIKT OMTRENT HET VOLGENDE:

*Artikel 1***Algemene bepalingen**

1. Deze Overeenkomst strekt tot het aanvullen en het vergemakkelijken van de toepassing, tussen de Lid-Staten van de Europese Unie, van:

- het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957, hierna te noemen: Europees Uitleveringsverdrag;
- het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme van 27 januari 1977, hierna te noemen: het Europees Terrorismeverdrag;
- de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, in het kader van de

betrekkingen tussen de Lid-Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst, en

- hoofdstuk 1 van het Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden van 27 juni 1962, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 mei 1974, hierna te noemen: Benelux-Verdrag.
- 2. Het bepaalde in lid 1 doet niet af aan de toepasselijkheid van verdergaande bepalingen van bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen Lid-Staten, alsmede, als voorzien in artikel 23, lid 3, van het Europees Uitleveringsverdrag, van uitleveringsregelingen op basis van een uniforme wetgeving of wederkerige wetgevingen die het mogelijk maken op het grondgebied van een Lid-Staat bevelen tot aanhouding ten uitvoer te leggen die op het grondgebied van een andere Lid-Staat gegeven zijn.

*Artikel 2***Feiten die tot uitlevering kunnen leiden**

1. Tot uitlevering kunnen leiden feiten die krachtens het recht van de verzoekende Lid-Staat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of met een maatregel welke vrijheidsbeneming meebrengt met een maximum van ten minste twaalf maanden en krachtens het recht van de aangezochte Lid-Staat met een vrijheidsstraf of met een maatregel welke vrijheidsbeneming meebrengt met een maximum van ten minste zes maanden.
2. Uitlevering kan niet worden geweigerd op grond van het feit dat het recht van de aangezochte Lid-Staat niet voorziet in dezelfde soort maatregel welke vrijheidsbeneming meebrengt als het recht van de verzoekende Lid-Staat.
3. Het bepaalde in artikel 2, lid 2, van het Europees Uitleveringsverdrag en in artikel 2, lid 2, van het Benelux-Verdrag is eveneens van toepassing wanneer bepaalde feiten strafbaar zijn gesteld met een geldboete.

*Artikel 3***Samenspanning of deelneming aan een criminele organisatie**

1. Indien het feit waarvoor de uitlevering wordt verzocht, krachtens het recht van de verzoekende Lid-Staat wordt aangemerkt als samenspanning of deelneming aan een criminele organisatie en is strafbaar gesteld met een vrijheidsstraf of met een maatregel welke vrijheidsbeneming met zich meebrengt met een maximum van ten minste twaalf maanden, mag uitlevering niet worden geweigerd op grond van het feit dat het recht van de aangezochte Lid-Staat dit feit niet strafbaar stelt, mits de samenspanning of de criminele organisatie tot oogmerk heeft het plegen van
 - a) een of meer feiten als bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Terrorismeverdrag,
 - of
 - b) enig ander feit dat strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of met een maatregel welke vrijheidsbeneming met zich meebrengt met een maximum van ten minste twaalf maanden, op het gebied van handel in verdovende middelen en andere vormen van georganiseerde misdaad of andere daden van geweld gericht tegen het leven, de fysieke integriteit of vrijheid van een persoon, of wanneer daarbij gemeen gevaar voor personen is ontstaan.
2. Om vast te stellen of de samenspanning of de criminele organisatie het oogmerk heeft een van de feiten te plegen als bedoeld in lid 1, onder a) of b), houdt de aangezochte Lid-Staat rekening met de informatie die opgenomen is in het bevel tot aanhouding of een andere akte die dezelfde kracht heeft, of in de veroordeling van

de persoon wiens uitlevering wordt verzocht en in het overzicht van de feiten als bedoeld in artikel 12, lid 2, onder b), van het Europees Uitleveringsverdrag of in artikel 11, lid 2, onder b), van het Benelux-Verdrag.

3. Elke Lid-Staat kan bij de kennisgeving als bedoeld in artikel 18, lid 2, verklaren dat hij zich het recht voorbehoudt lid 1 niet, dan wel onder bepaalde nader omschreven voorwaarden toe te passen.
4. Een Lid-Staat die overeenkomstig lid 3 een voorbehoud heeft gemaakt, maakt uitlevering overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, lid 1, mogelijk bij gedrag van een persoon die deelneemt aan het plegen door een groep van personen met een gemeenschappelijk oogmerk van een of meer strafbare feiten op het terrein van terrorisme, als bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Terrorismeverdrag, op het terrein van handel in verdovende middelen en andere vormen van georganiseerde misdaad of van andere daden van geweld gericht tegen het leven, de fysieke integriteit of vrijheid van een persoon of wanneer daarbij gemeen gevaar voor personen is ontstaan, welke zijn strafbaar gesteld met een vrijheidsstraf met een maximum van ten minste twaalf maanden, ook indien de persoon niet deelneemt aan de feitelijke uitvoering van het betrokken feit of de betrokken feiten. De bijdrage van de persoon dient opzettelijk te gebeuren met kennis ofwel van het oogmerk en van de algemene misdadige activiteiten van de groep of van het voornemen van de groep om het betrokken feit of de betrokken feiten te plegen.

*Artikel 4***Bevel tot vrijheidsbeneming in een andere plaats dan in een penitentiaire inrichting**

Uitlevering met het oog op strafvervolgning kan niet worden geweigerd op grond van het feit dat het verzoek overeenkomstig artikel 12, lid 2, onder a), van het Europees Uitleveringsverdrag of artikel 11, lid 2, onder a), van het Benelux-Verdrag wordt gestaafd met een bevel van de rechterlijke autoriteiten van de verzoekende Lid-Staat tot vrijheidsbeneming van de betrokkene in een andere plaats dan in een penitentiaire inrichting.

*Artikel 5***Politieke delicten**

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt geen strafbaar feit door de aangezochte Lid-Staat beschouwd als een politiek delict, een met een politiek delict samenhangend feit of een feit ingegeven door politieke motieven.
2. Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat hij zich het recht voorbehoudt het bepaalde in lid 1 slechts toe te passen met betrekking tot

- a) de strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Terrorisme­verdrag,
- b) strafbare feiten die worden aangemerkt als samen­spanning of deelneming aan een criminele organisatie, overeenkomend met de beschrijving van het gedrag bedoeld in artikel 3, lid 4, met het oogmerk een of meer strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Terrorisme­verdrag te plegen.
3. Het bepaalde in artikel 3, lid 2, van het Europees Uitleverings­verdrag en in artikel 5 van het Europees Terrorisme­verdrag blijft onverlet.
4. Voorbehouden uit hoofde van artikel 13 van het Europees Terrorisme­verdrag zijn niet van toepassing op uitlevering tussen de Lid-Staten.

Artikel 6

Fiscale delicten

1. Inzake retributies, belastingen, douane en deviezen kunnen, overeenkomstig het bepaalde in deze Overeen­komst, het Europees Uitleverings­verdrag en het Benelux-Verdrag, eveneens tot uitlevering leiden, feiten die krachtens het recht van de aangezochte Lid-Staat worden aangemerkt als een strafbaar feit van dezelfde aard.
2. Uitlevering mag niet worden geweigerd op grond van het feit dat in de wetgeving van de aangezochte Lid-Staat niet dezelfde soort retributies of belastingen worden geheven, of die wetgeving niet dezelfde soort regeling op het gebied van retributies, belastingen, douane of deviezen bevat als de wetgeving van de verzoekende Lid-Staat.
3. Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat hij uitlevering voor fiscale delicten slechts toestaat voor feiten die kunnen worden aangemerkt als overtredingen van voorschriften betref­fende de accijnzen, de belasting over toegevoegde waarde en de douane.

Artikel 7

Uitlevering van onderdanen

1. Uitlevering mag niet worden geweigerd op grond van het feit dat de persoon wiens uitlevering is verzocht, onderdaan in de zin van artikel 6 van het Europees Uitleverings­verdrag is van de aangezochte Lid-Staat.
2. Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat hij uitlevering van zijn onder­danen niet toestaat of slechts onder bepaalde door hem aan te geven voorwaarden.
3. Elk voorbehoud, als bedoeld in lid 2, heeft een geldigheidsduur van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste dag van de toepassing van de Overeenkomst door de

betrokken Lid-Staat. Het voorbehoud kan echter telkens voor een periode van dezelfde duur worden verlengd.

Twaalf maanden vóór de datum waarop de geldigheid van het voorbehoud verstrijkt, stelt de depositaris de betrokken Lid-Staat daarvan op de hoogte.

De Lid-Staat deelt de depositaris uiterlijk drie maanden vóór het verstrijken van elke periode van vijf jaar mee of hij zijn voorbehoud handhaaft, zodanig wijzigt dat de voorwaarden voor uitlevering worden versoepeld, dan wel intrekt.

Indien de kennisgeving, als bedoeld in de vorige alinea, achterwege blijft, bericht de depositaris de betrokken Lid-Staat dat zijn voorbehoud automatisch als verlengd wordt beschouwd voor een periode van zes maanden, binnen welke periode de Lid-Staat alsnog tot kennis­geving moet overgaan. Indien na afloop van die periode de kennisgeving ontbreekt, vervalt het voorbehoud.

Artikel 8

Verjaring

1. Uitlevering kan niet worden geweigerd op grond van het feit dat het recht tot strafvervolging of de straf volgens de wet van de aangezochte Lid-Staat verjaard is.
2. De aangezochte Lid-Staat heeft de mogelijkheid om lid 1 niet toe te passen indien het verzoek om uitlevering betrekking heeft op feiten die krachtens de strafwetgeving van deze Lid-Staat onder zijn rechtsmacht vallen.

Artikel 9

Amnestie

Uitlevering wordt niet toegestaan voor een strafbaar feit dat in de aangezochte Lid-Staat onder een amnestie valt, indien de aangezochte Lid-Staat krachtens zijn strafwet­geving bevoegd zou zijn om dat strafbare feit te vervol­gen.

Artikel 10

Andere feiten dan die waarop uitleveringsverzoek gebaseerd is

1. Wegens andere vóór de overlevering begane feiten dan die welke aan het verzoek tot uitlevering ten grond­slag lagen, kan, zonder dat daarvoor de toestemming van de aangezochte Staat is verkregen, de opgeëiste persoon
- a) worden vervolgd of berecht wanneer de feiten niet strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een vrijheidsbenemende maatregel;

- b) worden vervolgd of berecht, voor zover de strafvervolgning niet leidt tot de toepassing van een maatregel die zijn persoonlijke vrijheid beperkt;
- c) worden onderworpen aan de tenuitvoerlegging van een straf of een maatregel die geen vrijheidsbeneming meebrengt, met inbegrip van een geldboete, of een daarvoor in de plaats komende maatregel, zelfs indien deze kan leiden tot beperking van zijn persoonlijke vrijheid;
- d) worden vervolgd, berecht, in hechtenis worden genomen met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel of worden onderworpen aan enige andere beperking van zijn persoonlijke vrijheid, indien hij na zijn overlevering uitdrukkelijk afstand doet van de bescherming van het specialiteitsbeginsel voor bepaalde vóór zijn overlevering begane feiten.

2. De afstand, als bedoeld in lid 1, onder d), wordt door de uitgeleverde persoon gedaan ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de verzoekende Lid-Staat en wordt opgetekend in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt overeenkomstig het nationale recht van die Lid-Staat.

3. Elke Lid-Staat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de afstand als bedoeld in lid 1, onder d), wordt verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich volledig bewust is van de gevolgen. De uitgeleverde persoon heeft te dien einde het recht zich door een raadsman te doen bijstaan.

4. Wanneer de aangezochte Staat een verklaring heeft afgelegd als bedoeld in artikel 6, lid 3, is het bepaalde in lid 1, onder a), b) en c), van dit artikel niet van toepassing op fiscale delicten, behalve op die als bedoeld in artikel 6, lid 3.

Artikel 11

Toestemming van de aangezochte Staat

Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving, of op enig ander tijdstip, verklaren dat, in zijn betrekkingen met andere Lid-Staten die dezelfde verklaring hebben afgelegd, de toestemming als bedoeld in artikel 14, lid 1, onder a), van het Europees Uitleveringsverdrag en artikel 13, lid 1, onder a), van het Benelux-Verdrag, wordt geacht te zijn gegeven, tenzij hij in een bijzonder geval bij de inwilliging van de uitlevering anders aangeeft.

Indien de Lid-Staat in een bijzonder geval heeft aangegeven dat de toestemming niet mag worden geacht te zijn gegeven, blijft artikel 10, lid 1, van toepassing.

Artikel 12

Verderlevering aan een andere Lid-Staat

1. Het bepaalde in artikel 15 van het Europees Uitleveringsverdrag en in artikel 14, lid 1, van het Benelux-Verdrag is niet van toepassing op verzoeken om verderlevering van een Lid-Staat naar een andere Lid-Staat.

2. Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat het bepaalde in artikel 15 van het Europees Uitleveringsverdrag en in artikel 14, lid 1, van het Benelux-Verdrag van toepassing blijft, tenzij in artikel 13 van de Overeenkomst aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen de Lid-Staten van de Europese Unie ⁽¹⁾ anders is bepaald, dan wel indien de betrokkene met zijn verderlevering aan een andere Lid-Staat instemt.

Artikel 13

Centrale autoriteit en verzending van documenten via een telekopieerapparaat

1. Elke Lid-Staat wijst één of, indien dit volgens zijn grondwet is voorgeschreven, meer centrale autoriteiten aan die zijn belast met het toezenden en in ontvangst nemen van uitleveringsverzoeken en de nodige documenten ter staving daarvan, alsook van de officiële briefwisseling aangaande uitleveringsverzoeken, tenzij anders bepaald in andere bepalingen van deze Overeenkomst.

2. Elke Lid-Staat wijst overeenkomstig lid 1 zijn autoriteit of autoriteiten aan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving en kan die aanwijzing naderhand te allen tijde wijzigen.

3. Het uitleveringsverzoek en de documenten bedoeld in lid 1 kunnen via een telekopieerapparaat worden verzonden. Elke centrale autoriteit beschikt over apparatuur waarmee genoemde documenten op die wijze kunnen worden verzonden en ontvangen, en zorgt ervoor dat die apparatuur goed functioneert.

4. Om de herkomst en de vertrouwelijkheid van de verzonden documenten te waarborgen, wordt gebruik gemaakt van crypto-apparatuur die afgestemd is op de telekopieerapparatuur van de centrale autoriteit, wanneer die apparatuur voor de toepassing van dit artikel in werking wordt gesteld.

De Lid-Staten stellen in onderling overleg de praktische uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.

⁽¹⁾ PB nr. C 78 van 30. 3. 1995, blz. 1.

5. Om de echtheid van de uitleveringsdocumenten te waarborgen, verklaart de centrale autoriteit van de verzoekende Staat in haar verzoek ervoor in te staan dat de ter staving van het verzoek toegezonden documenten overeenstemmen met de originele documenten, en geeft zij een overzicht van de paginering. Wanneer de aangezochte Lid-Staat de overeenstemming van de documenten met de originele documenten betwist, is de centrale autoriteit van de aangezochte Lid-Staat gerechtigd van de centrale autoriteit van de verzoekende Staat te verlangen dat zij, via diplomatieke of andere in onderling overleg overeengekomen kanalen, binnen een redelijke termijn originele documenten of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften overlegt.

Artikel 14

Aanvullende inlichtingen

Elke Lid-Staat kan bij de in artikel 18, lid 2, bedoelde kennisgeving, of op enig ander tijdstip, verklaren dat in zijn betrekkingen met de andere Lid-Staten die dezelfde verklaring hebben afgelegd, de rechterlijke of andere bevoegde autoriteiten van die andere Lid-Staten, in voorkomend geval zich rechtstreeks kunnen wenden tot zijn rechterlijke of andere bevoegde autoriteiten belast met de strafvervolgning van de persoon wiens uitlevering is verzocht, teneinde aanvullende inlichtingen als bedoeld in artikel 13 van het Europees Uitleveringsverdrag en in artikel 12 van het Benelux-Verdrag te verkrijgen.

Wanneer een Lid-Staat een dergelijke verklaring aflegt, geeft hij aan welke rechterlijke of andere bevoegde autoriteiten deze aanvullende inlichtingen mogen verzoeken, meedelen en in ontvangst nemen.

Artikel 15

Legalisering

Documenten of afschriften van documenten die met het oog op uitlevering worden toegezonden, zijn vrijgesteld van legalisering of andere formaliteiten, tenzij anders bepaald in deze Overeenkomst, het Europees Uitleveringsverdrag of in het Benelux-Verdrag. In laatstbedoeld geval worden afschriften van documenten als gelegaliseerd beschouwd, wanneer deze zijn gewaarmerkt door de gerechtelijke instantie waarvan het originele document afkomstig is of door de centrale autoriteit, als bedoeld in artikel 13.

Artikel 16

Doortocht

Bij doortocht als bedoeld in artikel 21 van het Europees Uitleveringsverdrag en in artikel 21 van het Benelux-Verdrag over het grondgebied van een Lid-Staat naar een andere Lid-Staat is het navolgende van toepassing:

- a) Het verzoek om doortocht dient zodanige informatie te bevatten dat de Lid-Staat van doortocht het verzoek kan beoordelen en op grond daarvan ten aanzien van de uitgeleverde persoon de dwangmiddelen kan toepassen, welke noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de doortocht.

Met het oog daarop zijn de volgende gegevens voldoende:

- de identiteit van de uitgeleverde persoon,
 - het bestaan van een bevel tot aanhouding of een andere akte met dezelfde kracht of van een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis,
 - de aard en de wettelijke omschrijving van het strafbare feit,
 - een omschrijving van de omstandigheden waaronder het strafbare feit is gepleegd, met inbegrip van tijd en plaats.
- b) Het verzoek om doortocht, alsmede de gegevens als bedoeld in lid 1, kunnen tot de Lid-Staat van doortocht worden gericht via alle middelen die schriftelijk kunnen worden weergegeven. De Lid-Staat van doortocht geeft op dezelfde wijze kennis van zijn beslissing.
- c) In geval het vervoer door de lucht plaatsvindt, waarbij geen tussenlanding is voorzien, verstrekt de verzoekende Lid-Staat in geval van een onvoorziene tussenlanding, aan de betrokken Lid-Staat de gegevens, als bedoeld onder a).
- d) Behoudens het bepaalde in deze Overeenkomst, met name in de artikelen 3, 5 en 7 blijft het bepaalde in artikel 21, leden 1, 2, 5, en 6, van het Europees Uitleveringsverdrag van toepassing.

Artikel 17

Voorbehouden

Bij deze Overeenkomst zijn geen andere voorbehouden toegestaan dan die waarin deze Overeenkomst uitdrukkelijk voorziet.

Artikel 18

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst wordt de Lid-Staten ter aanneming volgens hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen voorgelegd.
2. De Lid-Staten stellen de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie in kennis van de voltooiing

van de overeenkomstig hun grondwettelijke bepalingen voor de aanneming van deze Overeenkomst vereiste procedure.

3. Deze Overeenkomst treedt in werking negentig dagen na de in lid 2 bedoelde kennisgeving door de laatste Staat die op het tijdstip waarop de akte tot opstelling van deze Overeenkomst door de Raad wordt aangenomen Lid-Staat van de Europese Unie is.

4. Tot de inwerkingtreding van deze Overeenkomst kan elke Lid-Staat bij de kennisgeving als bedoeld in lid 2, of op enig ander tijdstip verklaren dat de Overeenkomst negentig dagen na nederlegging van de verklaring op hem van toepassing is in zijn betrekkingen met andere Lid-Staten die een zelfde verklaring hebben afgelegd.

5. Deze Overeenkomst is alleen van toepassing op verzoeken die worden ingediend na de datum waarop deze in werking is getreden of tussen de aangezochte Staat en de verzoekende Staat van toepassing is geworden.

Artikel 19

Toetreding van nieuwe Lid-Staten

1. Elke Staat die lid wordt van de Europese Unie, kan tot deze Overeenkomst toetreden.

2. De door de Raad van de Europese Unie vastgestelde tekst van deze Overeenkomst in de taal van de toetredende Lid-Staat is met de andere teksten gelijkelijk authentiek.

3. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de depositaris.

4. Deze Overeenkomst treedt ten aanzien van elke toetredende Staat in werking negentig dagen nadat diens akte van toetreding is nedergelegd, of op de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst indien deze bij het verstrijken van de genoemde periode van negentig dagen nog niet in werking is getreden.

5. Indien de Overeenkomst nog niet in werking is getreden op het tijdstip van nederlegging van zijn akte van toetreding, is artikel 18, lid 4, van toepassing op de toetredende Lid-Staat.

Artikel 20

Depositaris

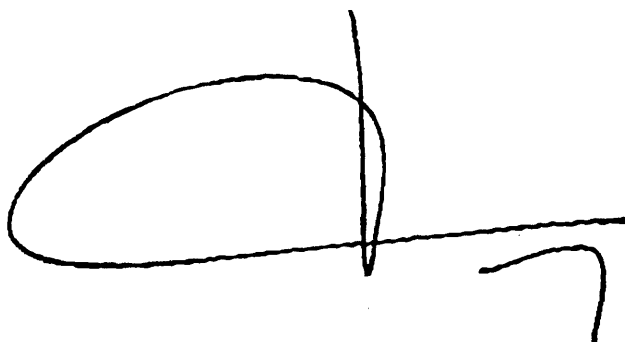
1. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie is depositaris van deze Overeenkomst.

2. De depositaris maakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de stand van de aannemingen en toetredingen, alsmede de verklaringen, voorbehouden en andere kennisgevingen met betrekking tot deze Overeenkomst bekend.

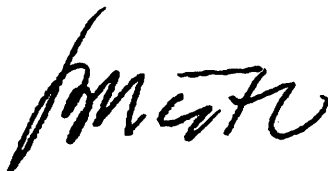
Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, welk exemplaar wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De Secretaris-generaal doet een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift ervan toekomen aan elke Lid-Staat.

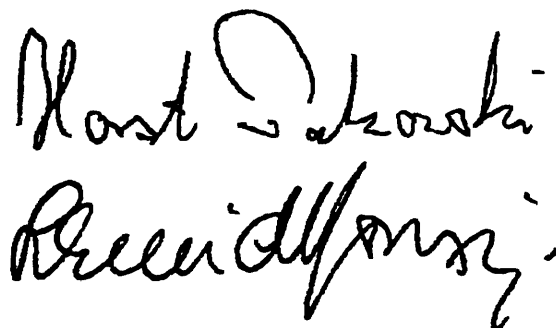
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

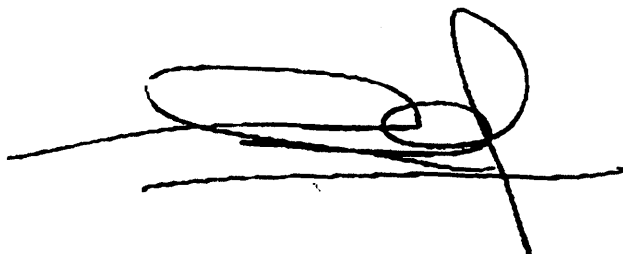
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

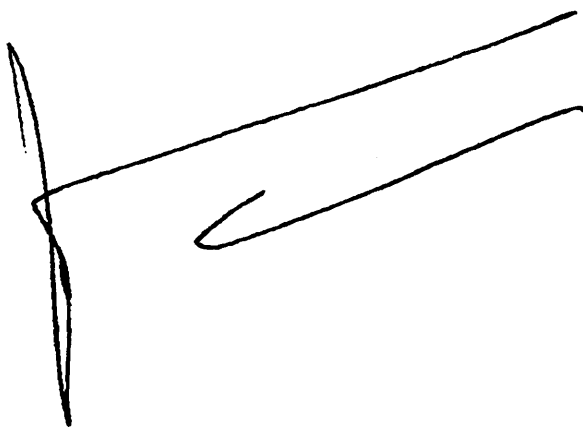
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and horizontal strokes.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature with a prominent vertical stroke on the left and several diagonal strokes extending to the right.

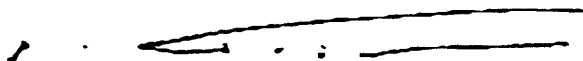
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Nuala Owen'.

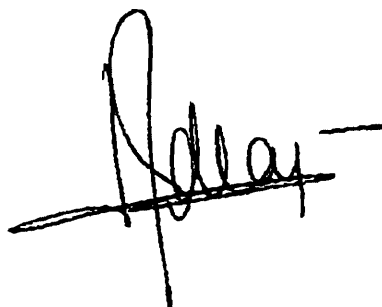
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

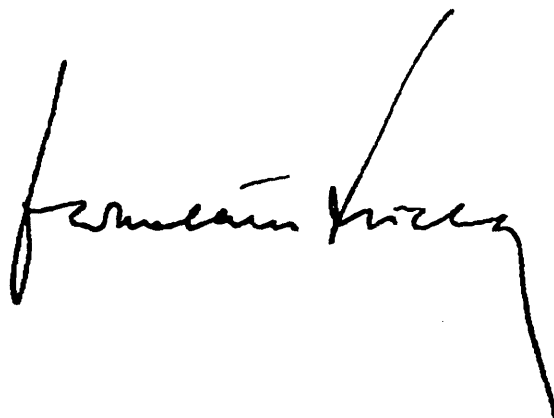
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a long horizontal stroke with a small mark at the end.

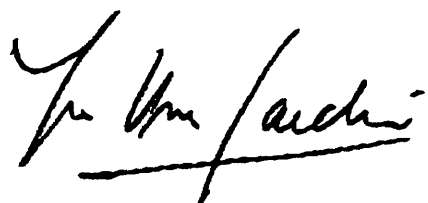
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

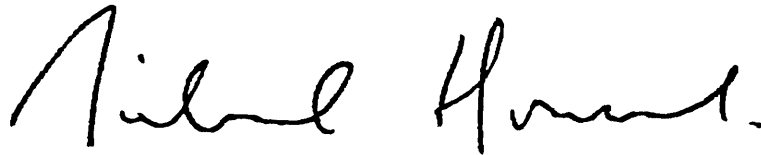
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. J. ...' with a large initial 'P' and a long horizontal stroke.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Hunt' with a large initial 'A' and a long horizontal stroke.

—

BIJLAGE

Gemeenschappelijke verklaring in verband met het asielrecht

De Lid-Staten verklaren dat deze Overeenkomst geen afbreuk doet aan het asielrecht zoals dit door hun respectieve grondwetten wordt erkend, noch aan de toepassing door de Lid-Staten van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, aangevuld bij het Verdrag betreffende de status van staatlozen van 28 september 1954 en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967.

Verklaring van Denemarken, Finland en Zweden in verband met artikel 7 van deze Overeenkomst

Denemarken, Finland en Zweden bevestigen dat zij zich — zoals zij reeds te kennen hebben gegeven tijdens de onderhandelingen over hun toetreding tot de Schengen-Verdragen — ten aanzien van andere Lid-Staten die een gelijke behandeling waarborgen, niet zullen beroepen op hun verklaringen uit hoofde van artikel 6, lid 1, van het Europees Uitleveringsverdrag als grond om de uitlevering van op hun grondgebied verblijvende onderdanen van niet-Noordse Staten te weigeren.

Verklaring over het begrip „onderdanen”

De Raad neemt nota van de verbintenis van de Lid-Staten het Verdrag van de Raad van Europa inzake de overbrenging van gevonniste personen van 21 maart 1983 toe te passen ten aanzien van de onderdanen van elke Lid-Staat in de zin van artikel 3, lid 4, van dat Verdrag.

De verbintenis van de Lid-Staten, als bedoeld in de eerste alinea, wordt aangegaan zonder afbreuk te doen aan de toepassing van het bepaalde in artikel 7, lid 2, van deze Overeenkomst.

Verklaring van Griekenland betreffende artikel 5

Griekenland interpreteert artikel 5 in het licht van lid 3 van dit artikel. Aldus wordt de Helleense Grondwet gerespecteerd, die:

- uitlevering van een vreemdeling die vervolgd wordt wegens zijn inzet voor de vrijheid, uitdrukkelijk verbiedt,
 - en
 - onderscheid maakt tussen politieke en zogeheten gemengde delicten, voor welke delicten niet dezelfde regeling geldt als voor politieke delicten.
-

Verklaring van Portugal betreffende de uitlevering waarom wordt verzocht in verband met een strafbaar feit dat bestraft wordt met een straf of maatregel die levenslange vrijheidsbeneming meebrengt

Portugal, dat een voorbehoud heeft gemaakt bij het Europees Uitleveringsverdrag krachtens hetwelk het geen uitlevering toestaat van personen wier uitlevering wordt verzocht voor een strafbaar feit dat wordt bestraft met een straf of maatregel welke levenslange vrijheidsbeneming meebrengt, verklaart dat het, wanneer uitlevering wordt verzocht voor een strafbaar feit dat met een straf of maatregel welke levenslange vrijheidsbeneming meebrengt, de uitlevering met inachtneming van de desbetreffende bepalingen van zijn grondwet, zoals geïnterpreteerd door zijn constitutionele hof, alleen zal toestaan indien hij de door de verzoekende Lid-Staat toegezegde waarborgen tot toepassing van naar zijn nationale recht of volgens zijn praktijk de tenuitvoerlegging van straffen bestaande voorzieningen ten gunste van de betrokkene, voldoende acht.

Portugal bevestigt opnieuw de geldigheid van verbintenissen die zijn aangegaan in het kader van bestaande internationale overeenkomsten waarbij hij partij is, in het bijzonder artikel 5 van het Verdrag tot toetreding van Portugal tot de uitvoeringsovereenkomst van Schengen.

Verklaring van de Raad betreffende de follow-up van de Overeenkomst

De Raad verklaart:

- a) het wenselijk te achten dat op gezette tijden, op basis van door de Lid-Staten verstrekte informatie, een onderzoek wordt verricht naar:
 - de toepassing van deze Overeenkomst;
 - de werking van deze Overeenkomst wanneer zij in werking is getreden;
 - de mogelijkheid voor de Lid-Staten om de in het kader van deze Overeenkomst gemaakte voorbehouden te wijzigen teneinde de uitleveringsvoorwaarden te versoepelen of in te trekken;
 - de werking van de uitleveringsprocedure tussen de Lid-Staten in het algemeen;
 - b) dat hij een jaar na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst de eventuele toekenning van een bevoegdheid aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zal onderzoeken.
-